

V

(Hirdetmények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

BÍRÓSÁG

A Törvényszék (első tanács) T-869/16. sz., Wenger kontra az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ügyben 2018. január 23-án hozott ítélete ellen Wenger SA által 2018. február 28-án benyújtott fellebbezés

(C-162/18. P. sz. ügy)

(2018/C 311/02)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Wenger SA (képviselő: A. Sulovsky Rechtsanwältin)

A másik/többi fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

2018. július 5-i végzésében a Bíróság (hetedik tanács) megállapította, hogy a jelen fellebbezésről nem kell határozni.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Magyarország) által 2018. április 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – KrakVet Marek Batko sp. k. kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(C-276/18. sz. ügy)

(2018/C 311/03)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Az alapeljárás felei

Felperes: KrakVet Marek Batko sp. k.

Alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ („héairányelv”) célkitűzéseit, így különösen a héairányelv preambuluma (17) és (62) bekezdésében megfogalmazott, a tagállamok közötti hatásköri összeütközések és a kettős adóztatás elkerülésére vonatkozó követelményeket, továbbá a 904/2010/EU tanácsi rendeletet⁽²⁾, különösen annak (5), (7) és (8) számú preambulumbekzdéseit és 7., 13., és 28–30. cikkeit, hogy azok nem teszik lehetővé az olyan tagállami hatósági gyakorlatot, amely ugyanazon ügyletet egy másik tagállami hatóságnak ugyanarra az ügyletre vonatkozó, azonos tényálláson alapuló jogértelmezésével és ennek alapján kiadott kötelező erejű feltételes adómegállapításával, valamint a mindezeket megerősítő adóellenőrzés során tett megállapításával szemben eltérően minősíti, ezzel az adózó kétszeres adóztatását előidézve?
- 2) Amennyiben az első kérdésre adott válasz alapján az ilyen gyakorlat nem ellentétes a közösségi joggal, akkor a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv és az uniós jog figyelembevételével jogosult-e a tagállami adóhatóság arra, hogy egyoldalúan határozza meg az adókötelezettséget, figyelmen kívül hagyva azt, hogy az adózó magatartásának jogszerűségét egy másik tagállam adóhatósága előzetesen az adózó kérésére és utólagosan ellenőrzése során határozataiban többször megerősítette?

Vagy pedig az adósemlegesség elvének biztosítása és a kétszeres adóztatás elkerülése érdekében köteles-e az adózó ügyében együttműködni a két tagállam adóhatósága, és megállapodásra jutni azért, hogy az adózónak csak az egyik országban kelljen a héát befizetnie?

- 3) Amennyiben a második kérdésre adott válasz alapján a tagállami adóhatóság jogosult az átminősítést egyoldalúan megtenni, a Héa irányelv rendelkezéseit úgy kell-e értelmezni, hogy a héafizetésre kötelezett adózónak a másik tagállam adóhatósága által feltételes adómegállapításban rögzített, adóellenőrzéssel lezárt időszakra vonatkozóan befizetett adóját a másik tagállam adóhatósága köteles visszautalni annak érdekében, hogy ezáltal a kétszeres adóztatás elkerülése és az adósemlegesség elve biztosítva legyen?
- 4) Miként értelmezhető a harmonizált héairányelv 33. cikk (1) bekezdésének első mondatában foglalt azon kifejezés, hogy a fuvarozás az értékesítő fél „által vagy megbízásából” megy végbe? Az említett kifejezés magában foglalja-e azt az esetet, amikor az adózó mint eladó internetes vásárlási felületén felajánlja annak lehetőségét, hogy a vevő egy olyan logisztikai vállalkozással kössön szerződést, amellyel az eladó az értékesítéstől eltérő ügyletekben együttműködik, amellet, hogy a vevő szabadon választhat a felajánlottól eltérő, más fuvarozót is, és a fuvarozási szerződést a vevő és a fuvarozó köti, az eladó a szerződésben nem részes fél?

Az értelmezés szempontjából – különös tekintettel a jogbiztonság elvére – van-e jelentősége annak, hogy a héairányelv említett rendelkezését átültető jogszabályokat a tagállamoknak 2021-ig módosítaniuk kell oly módon, hogy a héairányelv 33. cikk (1) bekezdése a fuvarozó kiválasztásában való közvetett közreműködés esetén is alkalmazandó legyen?

- 5) Az uniós jogot, így különösen a héairányelvet úgy kell-e értelmezni, hogy az alábbi tények együtt vagy külön-külön relevanciával bírnak annak értékelése szempontjából, hogy a termék értékesítését, valamint elszállítását vagy fuvarozását végző független társaságok közti jogi kapcsolat kialakítását az adózó a héairányelv 33. cikkének megkerülésére, ezáltal a joggal való visszaélés megvalósítására hozta-e létre, amely annak kihasználására irányult, hogy a másik tagállamban alkalmazandó általános forgalmi adó mértéke alacsonyabb volt:

5.1) ha a fuvarozást végző logisztikai vállalkozás az adózóval kapcsolt vállalkozás és az adózónak más, a fuvarozástól független szolgáltatásokat nyújt;

- 5.2) ugyanakkor a vevő bármely időpontban eltérhet attól az adózó által ajánlott gyakorlattól, hogy a fuvarozáshoz a vele szerződött logisztikai partnerét keresse meg, a vevőnek lehetősége volt eltérő fuvarozót megbízni vagy az árut személyesen átvenni?

⁽¹⁾ HL 2006, L 347., 1. o.

⁽²⁾ A hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről szóló, 2010. október 7-i 904/2010/EU tanácsi rendelet; HL 2010, L 268., 1. o.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Magyarország) által 2018. május 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Tesco-Global Áruházak Zrt. kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(C-323/18. sz. ügy)

(2018/C 311/04)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Az alapeljárás felei

Felperes: Tesco-Global Áruházak Zrt.

Alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az EUMSZ-nek a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét (EUMSZ 18. cikk és 26. cikk), a letelepedés szabadságának elvét (EUMSZ 49. cikk), az egyenlő elbánásban részesülés elvét (EUMSZ 54. cikk), az 54. cikk értelmében vett társaságok tőkéjében való egyenlő részesedés elvét (EUMSZ 55. cikk), a szolgáltatások szabadsága elvét (56. cikk), a tőke szabad mozgásának elvét (EUMSZ 63. és 65. cikk), a vállalkozásokra egyenlő adó kivetésének elvét (EUMSZ 110. cikk) szabályozó rendelkezéseivel összeegyeztethető-e, hogy bolti kiskereskedelmi tevékenységet folytató olyan adózónak, amely külföldi tulajdonban áll, és egy gazdasági társaságban több boltot működtet, ténylegesen az erősen progresszív adómértékek legfelső sávjában kell különadót fizetnie, míg az egységes cégjelzés alatt franchise rendszerben – boltonként tipikusan külön gazdasági társaságként – működő belföldi tulajdonú adóalanyok ténylegesen az adómentes sávba kerülnek, vagy az azt követő alacsony adókulcsok egyikét kell alkalmazniuk, és így a külföldi tulajdonú társaságok által fizetett adó és összes adóbevétel aránya lényegesen magasabb, mint a belföldi tulajdonú adóalanyok ezen arányszáma?
- 2) Az EUMSZ-nek a tiltott állami támogatások elvét (EUMSZ 107. cikk (1) bekezdés) szabályozó rendelkezéseivel összeegyeztethető-e, hogy a bolti kiskereskedelmi tevékenységet folytató olyan adózónak, amely egy gazdasági társaságban több boltot működtet, ténylegesen az erősen progresszív adómértékek legfelső sávjában kell különadót fizetnie, míg a vele közvetlen versenyhelyzetben lévő, egységes cégjelzés alatt franchise rendszerben – boltonként tipikusan külön gazdasági társaságként – működő belföldi tulajdonú adóalanyok ténylegesen az adómentes sávba kerülnek, vagy az azt követő alacsony adókulcsok egyikét kell alkalmazniuk, és így a külföldi tulajdonú társaságok által fizetett adó és összes adóbevétel aránya lényegesen magasabb, mint a belföldi tulajdonú adóalanyok ezen arányszáma?